

For ægtepar er der endvidere som noget nyt indsat en bestemmelse i *stk. 5* om, at der ikke udmåles kontanthjælp til en ægtefælle, som modtager en anden selvstændig offentlig forsørgelsesydelse efter anden lovgivning. Hjælpen til den ægtefælle, der er berettiget til kontanthjælp, beregnes i så fald som til en enlig. Dvs. at der kun ydes én kontanthjælp efter bestemmelserne i *stk. 2-4*, og at der kun kan beregnes et tillæg efter bistanndslovens § 37 a til den kontanthjælpsberettigede ægtefælles andel af ægteparrets boligudgifter.

Det skal bemærkes, at det er en forudsætning for, at hjælpen skal beregnes som til en enlig, at den ægtefælle, der modtager en anden selvstændig offentlig forsørgelsesydelse efter anden lovgivning, ikke samtidig opfylder betingelserne for at kunne få kontanthjælp. Dvs., at der som hidtil skal foretages en ægtefælleberegning, hvis den anden ægtefælle f.eks. modtager arbejdsløshedsdagpenge eller dagpenge ved sygdom eller fødsel. Hvis derimod den anden ægtefælle modtager social pension, SU eller orlovsydelse, skal hjælpen til den ægtefælle, der er berettiget til kontanthjælp, beregnes som til en enlig. Opregningen af offentlige forsørgelsesydelser efter anden lovgivning er alene eksempler, og opregningen er derfor ikke udtømmende.

Til nr. 6

Der findes i dag ingen fast regel, hvorefter højeste dagpengebeløb efter § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., der er angivet som et ugentligt beløb, omregnes til et månedligt beløb, der udbetales i kontanthjælp efter *stk. 2*. Der foreslås derfor indsat en bemyndigelse til, at socialministeren kan bekendtgøre dette beløb. Det månedlige beløb vil blive beregnet som det ugentlige højeste dagpengebeløb efter § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. ganget med 52 og divideret med 12.

Til nr. 7

Der er tale om en redaktionel ændring.

Til nr. 8

Da kontanthjælpen efter forslaget, som beskrevet i bemærkningerne til nr. 4, for en gift person i visse tilfælde skal beregnes som til en enlig, er der på grund af ægtefællernes gensidige forsørgelsespligt, jf. bistanndslovens § 6, *stk. 1*, behov for en særlig regel om, hvorledes indtægter hos den ikke-kontanthjælpsberettigede ægtefælle fradrages i den kontanthjælpsberettigede ægtefælles hjælp.

Det foreslås, at der foretages fradrag for de indtægter hos den ikke-kontanthjælpsberettigede ægte-

fælle, der ligger ud over, hvad den pågældende uden indtægter kunne have fået udbetalt som enlig kontanthjælpsmodtager.

Til nr. 9

Der foreslås i § 40 som et nyt *stk. 5* indført hjemmel til at foretage fradrag i kontanthjælpen for den følgende måned, når en kontanthjælpsmodtager – eller ægtefællen – uden rimelig grund er udeblevet i en eller flere dage fra en beskæftigelsesfremmende foranstaltning. Fradraget kan højst svare til det antal dage, som udeblivelsen strækker sig over, og for at sikre den pågældende hjælp på et eksistensminimum sættes der en øvre grænse for fradraget på 20 pct. af den månedlige kontanthjælp.

For at undgå, at det bliver unødigt kompliceret at beregne dette fradrag, foreslås det, at fradragsmuligheden alene omfatter (brutto)hjælpen efter § 37 og ikke den skattefri hjælp efter § 37 a.

Det beror på kommunalbestyrelsens beslutning, om fradragsmuligheden skal udnyttes i det enkelte tilfælde, eller om der i stedet skal anvendes de sanktioner, der allerede kan foretages efter de gældende regler. Der tænkes på udbetaling af hjælp for kortere perioder end en måned, og – hvis den pågældende udebliver på udbetalingsdagen – standsning af hjælpen, så længe tilbuddet om deltagelse i den beskæftigelsesfremmende foranstaltning stadig står åbent. I så fald kan den pågældende skaffe sig et forsørgelsesgrundlag ved at møde op og udnytte tilbuddet.

Til nr. 10

Forslaget er en præcisering af den gældende retstilstand og sker bl.a. på baggrund af henstilling fra Folketingets Ombudsmand.

Til nr. 11

Formuleringen af § 46 foreslås ændret, således at det i indledningen til bestemmelsen bliver fremhævet, at adgangen til dækning af rimeligt begrundede enkeltudgifter er betinget af, at ansøgerens egen afholdelse af disse udgifter i afgørende grad ville vanskelligøre pågældendes og familiens økonomiske muligheder for fremtidigt at klare sig selv. Herved fremhæves det, at hjælpen skal have et forebyggende sigte.

Yderligere foreslås indsat en tilføjelse, der understreger, at der må være et klart element af uforudselighed, som bevirker, at ansøgeren ikke har kunnet tage hensyn til den opståede situation i sine løbende dispositioner. Det behøver ikke nødvendigvis være udgiftsbehovet, der ikke har kunnet forudses. Der kan også være tale om likviditetsmæssige problemer,